

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia I. Sub Amorum myrto Magdalena se comit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

7^h
LIBER PRIMVS.
MAGDALENA
PECCATRIX.

ELEGIA I.

*Sub Amorum myrto MAGDALE-
NA se comit.*

ERNE, puellares inter Dux incly-
ta turmas,
Illa Dionæi gloria prima chori,
Magdala myrtigenâ desidit in-
ma sub vmbra,

Et Cypriâ doctas erudit arte manus:
Crinali dispungit acu, fingitque capillos
Ad speculum, & crispo vibrat in angue comas:
Et minio mentita rosas, verisque pudorem
Purpureum, pictis floret amœna genis.
Aut fusco stibio candentes fascinat orbes,
Cerussave nouas spargit in ore niues:
Aut frontis dispungit ebur viridante smaragdo,
Armataque onerat diuite torque manus.
Dux Amor hæc inter vinctis trahit otia pennis,
Quæque leuem sequitur ludicra turba ducem.
Tot sese agglomerant lateri, chorus ales, amores,
Quot breue Cecropiæ ver populantur apes.

A 4

Susti-

Sustinet hic speculum, dentem ille ministrat eburnum:

Hic pigmenta vouet, ille stabella ciet.

Pars teretes vittas, pars textile sufficit aurum:

Vnus odoris opes suggerit, alter aquas.

Deniq; suppeditat gēmas genus omne, vel aurū,
Cyprigenæ fallax turba satelles heræ.

Vidi ego, qui vario plectens è flore corollam,
Illinit infidis toxica blanda rosis.

Vidi ego, qui picto prætexens ora stabello,
Ventilat arsuras ima per ossa faces.

Vidi ego, qui dans plectra, necis det sceptrâ sagittas.

Vidi ego, qui miscens vina, venena dedit.

Vidi ego, qui speculi clypeū dans, expedit ensem.

Sic cum blandus amat, perfidus odit Amor.

Vidi ego qui torques dās, spargat vincula plantis,
Quæ textit tacitis noxia longa moris.

Est, roseas viridi qui misceat angue corollas:

Est, qui purpureis senta det arma rosis.

Sic dolus armatis intexit retibus enses:

Armat enim sæuis blanda pericla minis.

O miseros! quos dulce nefas, Cypris ambit, & error,

Quosque capit blandis ille vel illa malis.

Magdalin in primis; quæ dum colit orgia mundi,

Oppetit igniuomis præda relictâ feris.

Sic mala dum sequitur fallacis præmia mundi,

Funeream in taxum Cypria myrtus abit.

Et quisquam vsque adeo demens, qui gaudia vitæ

Carpat, vt hinc mortis spicula dira legat?

Dona,

Dona, vel infidis lege mista pericula donis;
Hinc luctum, inde leges gaudia, vtrimque
necem.

ELEGIA II.

Cupidines in myrteto Amorum MAGDALENAE insidias struunt.

Lvx erat, argenteis cui flamma coruscat ab
armis,

Quâ vibrat infestâ tela Cupido manu.
Hic vbi celsa leues posuere cubilia fratres,
Maternâ in siluâ queis torus arbor erit,
Myrtus amœna viret, Soly mæ laus inclyta siluæ:
Hospita silua lupis, myrtus amœna viret.
Hic omni folio, folijque sub omnibus vmbriis.
Ludit in arboreis turba petulca comis:
Et tremulâ pennâ leue palpitat agmen Amo-
rum,

Quos parit è conchâ Cypride spuma sali.
Hic fundit socio mistas cum baccare baccas,
Idalioque pluit munera lecta solo.
Pars violis sua tela, crocoque, rosisque coronat:
Pars fera miscet apum spicula tincta fauo.
Pars laqueos tenui textos de vellere spargit:
Aurea mala cauo grandinat ille sinu.
Pars memori sculpsit victurum in cortice nomen,
Sera diu vt viridem Magdalin hora legat.
Forlan & ora proci iungit, sponsive figuram:
Alter vt alterius ducat ab igne facem.
Est & Acidalio qui tela minatus ab arcu,
Sæua sagittiferas vertat in arma manus.